

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ลักษณะพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจบางประการของเกษตรกร (2) สภาพการเลี้ยงโคเนื้อและปัญหาในการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกร (3) ความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกร (4) เปรียบเทียบความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรที่มีลักษณะพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม และสภาพการเลี้ยงโคเนื้อที่แตกต่างกัน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ศึกษา คือ เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีรายชื่อในทะเบียนของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2550 จำนวน 164 ราย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ F-test

ผลการวิจัยพบว่า (1) เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 49.02 ปี จบการศึกษา ระดับประถมศึกษาตอนปลาย มีสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.12 คน จำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคเนื้อเฉลี่ย 1.14 คน มีพื้นที่ถือครองเฉลี่ย 41.94 ไร่ พื้นที่เลี้ยงโคเนื้อ 8.10 ไร่ รายได้จากการเลี้ยงโคเนื้อเฉลี่ย 13,858.54 บาท มีหนี้สินที่กู้ยืมมาเพื่อเลี้ยงโคเนื้อเฉลี่ย 58,475.32 บาท (2) จำนวนโคเนื้อเฉลี่ย 7.21 ตัว ประสบการณ์เลี้ยงโคเนื้อเฉลี่ย 4.58 ปี เกษตรกรเลี้ยงโคพันธุ์พื้นเมือง ด้วยวิธีปล่อยแทะเล็ม สร้างโรงเรือนแบบจั่วชั้นเดียวใช้ไม้กั้นข้างคอก และมีสภาพพื้นคอกเป็นพื้นดิน เกษตรกรไม่ใช้อาหารข้นและแร่ธาตุเลี้ยงโค และไม่มีการเก็บอาหารสำรองไว้เลี้ยงโคในฤดูแล้ง เกษตรกรใช้บริการผสมเทียม และมีปัญหาจำนวนพื้นที่ที่ใช้เลี้ยงโคเนื้อและพื้นที่ปลูกหญ้าไม่เพียงพอ ตลอดจนสภาพพื้นที่ไม่เหมาะสมในการเลี้ยงโค (3) เกษตรกรมีความต้องการความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อ วิธีการส่งเสริม และการสนับสนุนการเลี้ยงโคเนื้อในระดับน้อย (4) ผลการเปรียบเทียบความต้องการกับลักษณะพื้นฐานและสภาพการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกร ได้แก่ อายุ รายได้จากการเลี้ยงโคเนื้อ จำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงโคเนื้อ จำนวนโคเนื้อและประสบการณ์การเลี้ยงโคเนื้อ พบว่า เกษตรกรที่มีรายได้ จำนวนแรงงาน และจำนวนโคเนื้อแตกต่างกันมีความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

The objectives of this study were to study (1) some aspects of social and economic fundamental status of farmers in Mueang Surat Thani District, Surat Thani Province; (2) their state of beef cattle raising, and their problems on the raising; (3) their needs for beef cattle raising extension; and (4) the comparison of the needs for beef cattle raising extension of the farmers who had different social and economic fundamental status including different state of beef cattle raising.

This study was a quantitative research. The population in this study were all 164 farmers who had raised beef cattle in Mueang Surat Thani District, Surat Thani Province, and had been registered in the list of the farmers who had raised beef cattle in Surat Thani Province of Surat Thani Livestock Office in 2007. The data were collected by using an interview form. The statistical methodology used to analyze the data by computer programs were frequency, percentage, minimum value, maximum value, mean, standard deviation, and F-test analysis.

The findings of this study were as follows: (1) Most of the farmers who had raised beef cattle in Mueang Surat Thani District, Surat Thani Province were male. Their average age was 49.02 years. They were educated at higher primary level. The average quantity of the members of their family was 4.12 persons, while the average quantity of the labor in their family who had raised beef cattle was 1.14 persons. The average of their occupied area was 41.94 Rai, while the average area for raising beef cattle was 8.10 Rai. Their average income obtaining from raising beef cattle was 13,858.54 Baht/year, while their average debt from taking out loans to be their capital in beef cattle raising was 58,475.32 Baht/year. (2) The average quantity of their beef cattle was 7.12 cattle. The average duration of their experience in raising beef cattle was 4.58 years. They usually raised the local breeds of cattle, and left them feed off grass in the grassland. The farmers usually constructed one-storied building with a triangular end of the roof, wooden wall, and soil floor to keep their cattle. Their cattle were not fed on any thick food or minerals, and the cattle feed was not reserved to feed them in the dry season. The farmers usually used the method of artificial mating for their cattle. They had problems on insufficient area for raising their beef cattle and for growing grass, and the area was not suitable for raising their beef cattle. (3) The farmers' needs for the knowledge of beef cattle raising, the extension methods, and the support for beef cattle raising were at a little level. And (4) considering the comparison of their needs for beef cattle extension with their fundamental status and the state of beef cattle raising, these were their age, their income obtaining from raising beef cattle, the quantity of their labor who had raised beef cattle, the quantity of their beef cattle, and the duration of their experience in raising beef cattle, it was found that the farmers who had different amount of their income, and different quantity of their labor/ beef cattle needed different beef cattle extension at some statistical significance.